

[Bolvig]

I den forbindelse vil jeg gerne pege på de talrige eksempler, vi nu og da får, f.eks. fra Fjernasien, hvor børn bliver misbrugt i fabriksvirksomheder, hvordan piger i en meget ung alder bliver sendt til bordeller osv. osv. Der er ikke for mig den mindste tvivl om, at tusindvis af børn vil få en mulighed for en menneskelig tilværelse, hvis vi kunne bringe dem her til Danmark til adoption.

Jeg mener, det ville være en fordel, om vi gjorde de såkaldte § 2-adoptioner lettere. Sverige modtager 4-5 gange så mange børn som vi, bl.a. på grund af denne mere personlige adoptionsformidling, som i øvrigt foretrækkes af flere af de lande, hvorfra vi får børn.

I den forbindelse er det naturligt at spørge ministeren, hvornår den såkaldte 1915-lov ændres; den er aldeles tåbelig og virker efter min mening komplet urimelig.

Endnu et problem, der har med myndighedernes administration at gøre: hvilken kompetence har den enkelte sagsbehandler med hensyn til at skaffe sig information om den familie, vedkommende forundersøger? Et eksempel: en sagsbehandler kontakter en dagplejemor til et af familiens børn for ad denne vej at skaffe sig oplysninger om familien, børnene og forskellige forhold inden for familien. Dagplejemoderen udtaler sig villigt og selvfølgelig uforpligtende. Familien, der forundersøges, er ikke på forhånd orienteret om, at sagsbehandleren benytter en sådan kilde. Det rejser det principielle spørgsmål, om man som sagsbehandler ikke har pligt til at indhente familiens accept, uanset hvorfra man ønsker at indhente sine oplysninger. Jeg tror, det ville være rigtigt, hvis vi udstak retningslinjer herfor, og jeg vil gerne høre ministerens kommentarer hertil.

Alice Hedegaard (DR):

Vi har så ofte før diskuteret problemerne i forbindelse med adoption, at det nok bliver vanskeligt at sige noget nyt om dem. Siden vi sidst talte sammen om det, har adoptionsnævnet taget initiativ til at få ansøgerne forundersøgt for at få antallet på ventelisten reduceret. Jeg har tidligere udtalt, at jeg mener, forundersøgelserne er meget vigtige, da det er levende børn, der handles med.

Jeg mener også, at reglerne skal være stramme, at kravene skal opfyldes, og at

adoptionsnævnet er nødt til at stille disse krav. Med det lykkeligtvis kun lille antal danske børn, der er om året til bortadoption, kan det ikke blive alle barnløse, der får et dansk barn.

Da jeg går fuldt og helt ind for fri abort, vil jeg heller ikke forlange, at kvinder, der er fødedygtige, skal fabricere børn til bortadoption.

Jeg husker, kristeligt folkeparti havde et forslag om, at børnehjemsbørn skulle bortadopteres. Det gik jeg imod, fordi disse børn som oftest har enten den ene eller begge forældre levende uden for murene. Er de forældrelose, er sagen en anden.

Når vi i dag har børn på børnehjem, er det, fordi vort samfund ikke i tilstrækkelig grad hjælper de mennesker, det på en eller anden måde er gået galt for, så børnene fjernes - det værste af alt, der kan ske både for børn og forældre. Må jeg anbefale, at man læser bogen »Når hjemme er et andet sted« udgivet af Socialarbejdernes Fællesudvalg; den er god at få forstand af, og alle burde læse den.

Jeg mener, problemerne i forbindelse med adoption kun består i, at der er for få børn i forhold til ansøgerne, og det tvivler jeg på at vi kan ændre herinde, rent bortset fra at det lykkeligste var, at alle børn, der fødtes, kunne blive hos deres biologiske forældre; det er vel det, der er meningen fra naturens side.

Når man interesserer sig for adoptionsspørgsmålet, tænker man så på børnene eller på de adoptionssøgende? Hvis det er børnene, der tænkes på, bør man sætte kræfterne ind på at hjælpe de forældre, der er i nød eller er syge, så de kan beholde deres børn. Hvis man tænker på de adoptionssøgende, kan selv lovgivning ikke skaffe flere børn - jo hvis man afskaffer adgangen til fri abort, kan man få en masse ulykkelige kvinder og lige så mange uheldige børn, som man så kan glæde de barnløse med eller dem, der gerne vil have flere børn end dem, de har i forvejen. I øvrigt er verden ikke så dejlig, at man glæder børnene ved at føde dem.

Til spørgsmålet om de nugældende adoptionsreglers tilstrækkelighed set i lyset af vedkommende myndigheds administration er de synspunkter, der er udtrykt i betænkning 775 om godkendelse af adoptivforældre, kan jeg egentlig ikke finde så meget at sige. De regler, der henvises til, har jo før været diskute-